

**Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta
Katedra kulturních a náboženských studií**

**Hodnocení bakalářské práce
Posudek oponenta práce**

Jméno autora: Štěpánka STRYKOVÁ

Název práce: *Poselství a odkaz obrazu Chrudimského Salvátora pro dnešní dobu*

Vedoucí práce: Ing. Mgr. ThLic. Jiří Heblt

Oponent práce: PhDr. Radek Martinek, PhD.

Téma práce: Autorka si za téma své práce vybrala kult obrazu Krista Spasitele (tzv. Chrudimského Salvátora) uctívaném v kostele Panny Marie v Chrudimi. Protože však jde v kontextu domácích uctívaných (milostných) obrazů o *christologickou* skutečnou výjimku (většina uctívaných obrazů je mariánských), předchází historické části neméně důležitá část dogmaticko-teologická. V něm se snaží autorka souhrnným způsobem popsat „peripetie“ zobrazení Krista – Božího syna na pozadí věroučných sporů (především) prvního tisíciletí křesťanské éry. Shrnuje (a částečně vysvětluje) závěry věroučných koncilů a synod a projevy ikonoklasmu na různých místech a v různých dobách. Zmiňuje rovněž nejvýznamnější relikvie bezprostředně spojené s Kristovou osobou, jež měly vliv na zobrazování Kristovy tváře v minulosti. Druhá část má charakter historicko-regionální a vztahuje se již přímo k obrazu Krista-Spasitele z Chrudimi, jeho pohnutou historii, projevy úcty během staletí a malý přehled úcty k obrazu mimo město Chrudim.

Formální stránka práce: Práce má logicky členěnou přehlednou strukturu: po části teologicko-dogmatické následuje část historická, v třetí se pak autorka věnuje „odkazu a poselství obrazu“. Text je doplněn rovněž obrazovou přílohou. Text je kompilačního charakteru, autorce se však vcelku dobře daří uplatnit i jakousi textovou kritiku a správně zřetězit získané faktografické údaje.

Jazyková a stylistická úroveň práce: V textu se na mnoha místech projevuje autorčino osobní zaujetí tématem s mnoha „patriotickými“ poznámkami a glosami na různých místech textu. V textu se příležitostně objevují hovorové výrazy a samotný text má charakter spíše osobního vypravování než odborné studie. V celém textu autorka až stereotypně užívá termín „ikona“, který má ovšem jednak svůj teologický rámec (viz první část práce, jinak obecně teorie kultu zobrazování posvátného / neviditelného), ale i ten spirituální – typický pro rané křesťanství, po roce 1000 pak především pro křesťanský (byzantský a postbyzantský Východ. Pro obrazy s posvátným námětem (především s obrazy Krista a Panny Marie) těšícími se úctě mezi lidmi, často obdařené pověstí „zázračnosti“ se v české (nejen) umělecko-historické literatuře objevuje spíše označení „milostný“, či „kultovní“ obraz apod. což alespoň z části odpovídá německého termínu „Gnadenbild / Andachtsbild“). Proto spojení termínů v celek typu „ikona Chrudimského Salvátora“ není úplně správná, netřeba se brát termínů „milostný / zázračný / uctívaný“ obraz apod.

Rozsah práce: 62 s. + 18. str. příl. (z toho cca 45 započítatelných stran textu)

Použitá literatura a citace v textu: Téměř tři desítky titulů odborné literatury (včetně starých tisků). Odpovídající způsob citací pro tento typ kvalifikační práce.

Cíl práce: Autorka se pokusila souhrnně zmapovat kult obrazu Kristovy tváře z Chrudimi na pozadí dogmaticko-teologickém (důvody zobrazování „Boží Tváře“), stejně jako kultovně-historickém (dějiny zobrazování Kristovy tváře). Podle mého názoru se jí to vcelku solidně podařilo, přestože vlastní „poselství a odkaz pro dnešní dobu“ dobu souhrnným způsobem uniká (práci by slušelo kompaktnější shrnutí zmíněného).

Celkové hodnocení, náměty a připomínky k obhajobě: Přes příležitostná tápání autorky a výtky již výše řečené, doporučuji práci k obhajobě.

Datum: 20. května 2023